

Spolek ALTÁN ART a spolek PILGRIM si vás s potěšením dovolují pozvat na
v pořadí sedmnáctou máchovskou

POUŤ KRKONOŠSKOU

putování z Prahy na Sněžku a kousek zpět

*z Karlova náměstí přes Vyšehradský hřbitov, Petřín na Malou Stranu, poté
přejezd z Prahy do Katusic a dále po trase Zvířetice, Valečov, Vyskeř, Brada,
Valdštejnská lodžie, Nová Paka, Studenec, Martinice, Pomezní Boudy, Sněžka,
Horní Maršov, Jánské Lázně, Hostinné, Mostek, Třebihošť, Dvůr Králové*

pátek 21. srpna až neděle 30. srpna 2026

Sněžka zdvíhá čelo jasné

Krakonošů lampa plane

Krvavé až lože zhasne

Zlaté Čechů slunce vstane

(Karel Hynek Mácha: Balláda)

Každoroční velké letní máchovské putování je inspirované cestou Karla Hynka Máchy z Prahy na Sněžku z roku 1833. Známe Máchův „Díl první plánu cesty do Krkonošů z Prahy“ až do Třebihoště, další trasa je odvozována z Máchova zápisníku, z korespondence a z vedlejších pramenů. Pravděpodobný termín Máchovy pouti krkonošské byl včetně cesty zpět do Prahy 20. srpna – 6. září roku 1833 potvrzený Máchovým zápisem do kroniky na Sněžce dne 28.8. Srpnové velké máchovské

putování probíhá tradičně od roku 2005 v druhé polovině srpna (zatím se uskutečnilo celkem šestnáct těchto putování). Putování pojmáme jako cestu poezie, v inspiraci krásou krajiny a pocestným čtením si z Máchy a z básníků spřízněných v místech předpokládaných i v právě vhodných.

Vlastní pouť začne takřka na den přesně po 193 letech v pátek 21. srpna v 17,00 na Karlově náměstí u domu č. 34, poblíž kostela sv. Ignáce, v místě, kde stával dům č. 551. Zde Karel Hynek Mácha žil, napsal Máj a odtud se vydal na svou pouť na Sněžku. První den se projdeme po máchovských místech v Praze. Následující den v sobotu 22.8. přejedeme autobusem do Katusic a odtud se letos vydáme na další pěší pouť na Sněžku a letos i tři dny cestou na zpět až do Dvora Králové, odkud se autobusem vrátíme v neděli 30.6. do Prahy.

Budeme se držet ve stopě Máchovy cesty i s vědomím, kudy by Mácha mohl jít v současnosti. Každý rok se cesta mírně obměňuje. V itineráři první poloviny pouti začíná každý den putování citací z Máchova Plánu cesty do Krkonošů z Prahy. Celá trasa je dlouhá cca 215 km, každý den cca 20-25 km. Poezie každého dne nám přidá případně chybějící energii. Tu budeme doplňovat i čtením poezie

Možné je se zúčastnit jen části celého putování. Připojovat a odpojovat se k putování lze v průběhu celé cesty, stačí si vybrat dle itineráře místo (čas doporučujeme si upřesnit po mobilu).

Čekají nás přespávání jen pod hvězdami či v přístěncích s kapkami deště. Až v horách v Krkonoších pod Sněžkou přespíme pod střechou. Ubytování je zajištěno ve čtvrtek 27.8. v chatě Cibulka v Horní Malé Úpě a v Guest House Honzík v Horním Maršově pro zájemce, kteří se přihlásili.

Přehled putování z Prahy na Sněžku po jednotlivých dnech

1. den pátek	21.8. Praha Karlovo náměstí – Velkopřevorské náměstí,	6 km
2. den sobota	22.8. Katusice – Zvířetice,	19 km
3. den neděle	23.8. Zvířetice – Vyskeř,	26 km
4. den pondělí	24.8. Vyskeř – Valdštejnská lodžie,	25 km
5. den úterý	25.8. Valdštejnská lodžie – Studenec,	26 km
6. den středa	26.8. Studenec – útulna Rejdiště,	22 km
7. den čtvrtek	27.8. útulna Rejdiště – chata Cibulka, Horní Malá Úpa	18 km
8. den pátek	28.8. Cibulka - Sněžka – Horní Maršov,	22 km
9. den sobota	29.8. Horní Maršov – Mostek,	30 km
10. den neděle	30.8. Mostek – Třebihošť – Dvůr Králové,	20 km

Cesta tam – autobus, sobota 22. 8.:

Praha	7,35 BUS 345 Černý most
Mladá Boleslav	8,12
	8,27 vlak
Katusice	8,53

Cesta nazpět – autobus, neděle 30. 8.:

Dvůr Králové	15,31 Pošta	16,41 Pošta	17,17 Pošta
Praha, Černý Most	16,55	18,29	18,50

Kontakty: Vladimír Drábek, 602 646 665, drabekvladimir00@gmail.com
Martin Vydra, 731 546 223, martin.vydra@email.cz

*... Či po čem tady toužil jsem,
A co neměla šírá zem,
Zítřejší den mi zjeví?
Kdo ví? – Ach žádný neví!
(Karel Hynek Mácha: Máj)*

1. den putování, pátek 21. srpna, 6 km

Procházka po máchovských místech Prahou

*„Outery. 1. Z Prahy ráno ve čtyry hodiny dne 20tého srpna 1833,
přes Libeň, Prosík okolo Stříškova přes Ďáblice okolo Bakoměřic do Líbeznice...
(Karel Hynek Mácha: Díl první plánu cesty do Krkonošů z Prahy)*

Karlovo náměstí (dříve Dobytčí trh), kde v domě č. 551 (poblíž kostela sv. Ignáce) bydlel Karel Hynek Mácha v domě svých rodičů; v pověstné „trudné komnatě“, kde napsal svůj „Máj“

Sejdeme se v 17:00 hod **na Karlově náměstí u domu č. 34**, kde **Karel Hynek Mácha** v roce 1833 bydlel a kde později napsal i **Máj**. Na současném domě se nachází Máchova pamětní deska.

Procházkou Prahou projdeme místy spojenými s jeho osobou. Ulicí Na Slupi, Přemyslovovou a Vratislavovou se dostaneme na Vyšehrad, kde na Vyšehradském hřbitově vyhledáme hrob Karla Hynka Máchy a další hroby jeho současníků. Nalezneme i místo, kde proběhl rozhovor Máchy se Sabinou dle úvodu povahopisného od Karla Sabiny. Z Vyšehradu sejďeme na Rašínovo náměstí a přes Jiráskův most přejdeme na Arbesovo náměstí. Zde si připomeneme dramatické luštění zakódovaných částí Máchova deníku Jakubem Arbesem. Odsud se přes náměstí Kinských vydáme na Petřín k Myslbekově soše Karla Hynka Máchy a řekneme si jak vznikala. Sejďeme na Újezd a v Říční ulici si u pamětní desky bratří Čapků vzpomeneme, co o Máchovi napsal Karel Čapek. Ulicí Besední projdeme do Všehrdovy, kde se nachází dům, kde žili Máchovy rodiče před jeho narozením. Odtud je to jen kousek k domu, kde stál dům, kde se Mácha narodil – Újezd 35. A pak již ke kostelu, kde je Pražské jezulátko a kde byl Mácha pokřtěn. Skončíme u Lennonovy zdi na Velkopřevorském náměstí a zkusíme odhadnout, co by asi dnes Mácha na zeď namaloval.

*Vidišli poutníka, an dlouhou lučinou
Spěchá ku cíli, než červánky pohynou?
Tohoto poutníka již zrak neuzří tvůj,
Jak zajde za onou v obzoru skalinou,
Nikdy – ach, nikdy! To budoucí život můj,
Kdo srdci takému utěchy jaké dá?
Bez konce láska je! – Zklamánať láska má!*

*Je pozdní večer – první máj –
Večerní máj – je lásky čas;
Hrdliččin zve ku lásce hlas:
„Hynku, Viléme, Jarmilo!!!“*

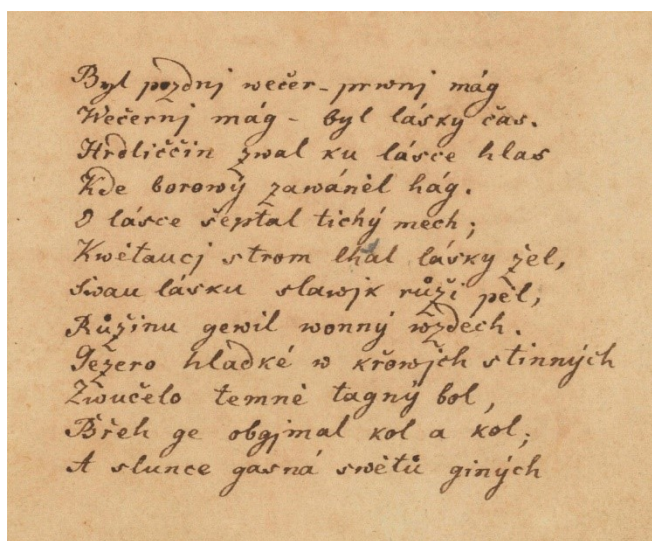
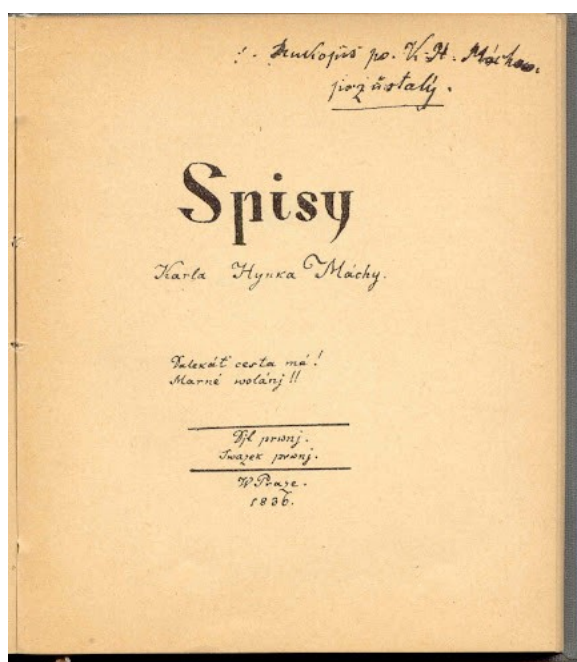
*Já miluju květinu, že uvadne, zvíře – poněvadž pojde; -
člověka, že zemře a nebude, poněvadž cítí, že zhyne navždy;
já miluju, - více než miluju – já se kořím bohu, poněvadž – není. ...
(z Máchova zápisníku)*

2. den putování, sobota 22. srpna, 19 km

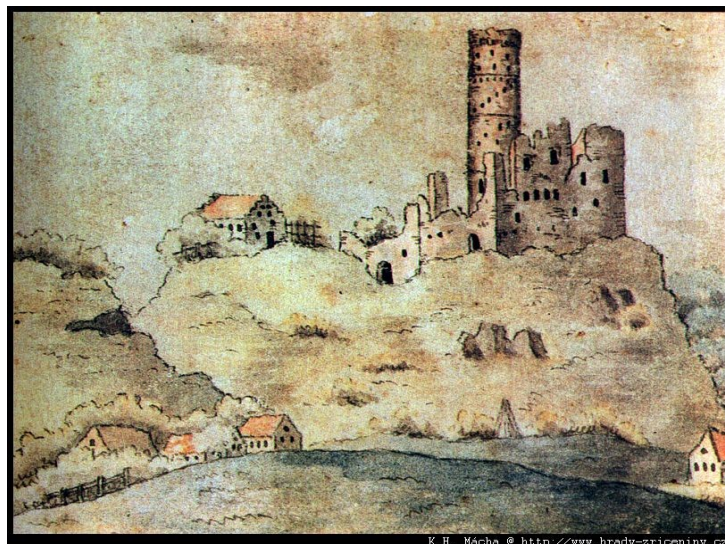
(stoupání 153 m, klesání 222 m)

Katusice – Zvířetice

*Z Bezdězu po silnici do mladého Boleslavu;
tam náš druhý nocleh. Čtvrtek 22tého na Michalovce
... odtud' po Jizeře do Zvířetic, tam se zdržíme do jedné hodiny.*

Ráno se sejdem před půl osmou v Praze na Černém mostě u stanice autobusu č.345 s odjezdem 7,35 do Mladé Boleslavi (doporučuji zakoupit jízdenku předem), tam přestoupíme na vlak do **Katusic** (odjezd 8,27), kde budeme před devátou hodinou.

Mácha, Zvířetice, asi 1833

Zde je možno si něco dokoupit k pozdní snídani. Půjdeme se podívat na rodný dům Jana Nepomuka Krouského, kde se našel až na počátku 20. století rukopis Máje. Setkáme se současnou rodinou Krouských, která dodnes rukopis vlastní, a řekneme si podrobně o zajímavé a trochu i dosud nevyjasněné historii rukopisu. Po desáté hodině se vydáme Bezeneckou ulicí na silnici 272, ze které po chvilce odbočíme po neznačené cestě směrem na Daměře a dále na **Bukovno**. Zde se po poledni

stavíme v kavárně Coffe Bar 67. Odtud se silničkou vydáme k **zřícenině hradu Michalovice**, kterou si i s její rozhlednou prohlédneme.

Pak se vydáme po červené – Zlatou stezkou Českého ráje, Svatojakubskou cestou k Josefově dolu, kde brzce povečeříme v **restauraci Pod Lipami**. Odtud stále po červené dojdeme pod zříceninu hradu Zvířetice, kde přejdeme po neznačené cestě přes lávku a přes louku k mírnému stoupání po modré ke zřícenině. Ve zřícenině hradu **Zvířetice** přespíme pod svitem hvězd a měsíce, v případě deště je zde možno přespát v útrobách zříceniny.

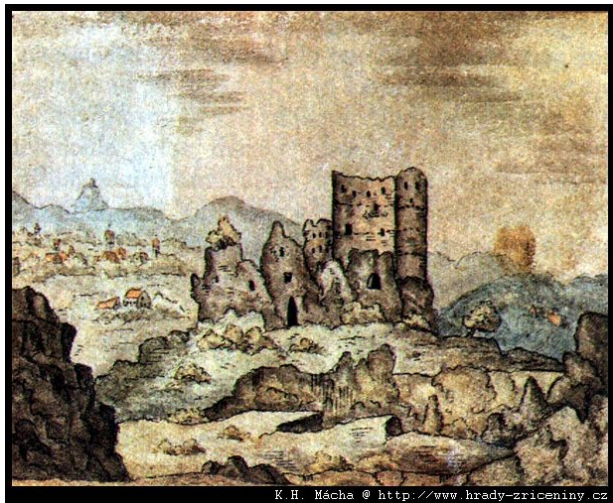
*Jen trosky tu. Jen ohlas ech.
Jen tma, jež ze zřícenin zeje.
A víchr v ústech, ve vlasech
jak plášť tvé imaginace je.*
(Josef Hora: Máchovské variace)

*Temná noci! jasná noci!
Obě k želu mne budíte.
Temná noc mne v hloubi tiskne,
Jasná noc mne zhůru vábí;
Temné hlubiny se hrozím,
Ach! A k světlu nelze jíti.
Vy hvězdy jasné, vy hvězdy ve výši!
K vám já toužím tam světla ve říši,
Ach a jen země je má!*
(Karel Hynek Mácha: Noc)

3. den putování, neděle 23. srpna, 26 km

(stoupání 444 m, klesání 310)

Zvířetice – Vyskeř

Skalní hrádek Valečov

*... odebereme se do Kláštera. 4. Pátek. 23t
Ráno časně půjdeme do Valečova odtud
přes Kněžmostí do Kosti, zde zstaneme do 11*

*... A tak od stvoření
veškerého světa
po oblacích bloudí,
oblacích stříbrných
a milenku hledá.
Kolem něj plyne
hvězd přejasně množství ...*

(Karel Hynek Mácha: Měsíček)

Ráno se pokocháme východem slunce na Zvířeticích, sejdeme dolů k silnici a dáme se po modré do **Bakova**. Dále ulicí Jungmannovou k restauraci Na zastávce (ze Zvířetic je to asi 35 minut), kde posnídáme. Dále budeme pokračovat ulicí Husovou a Žižkovou k volnočasovému areálu Bakov, kde se dá vykoupat. Budeme pokračovat silničkou na Veselou. Zde projdeme ulicí 5. května a dáme se doprava ulicí Lhotická a po cyklostezce do Lhotic k Lhotickému minimuzeu. Zde si řekneme o Eduardu Hindlovi, který bydlel v nedalekém Klášteře a se kterým Mácha na Sněžku putoval.

Na požádání pana kněhkupce Neureitra dohotovil jsem román: „Cikáni“; censúra však jej nepropustila – neví žádný proč. Já jsem šel k panu Zimmermannovi – censorovi – a jsme spolu tak za

dobré, že mi slíbil, abych se nestaral že tomu pomůžeme, a že projde – jen abych posečkal nějaký čas a zatím vydal svou báseň; hodlám tedy „Máj“ co nejdříve dohotoviti – čísla 1 – 2 - 3 – jsou hotova, ještě číslo čtvrté. Vy jste jej teď venku pozorněji četl, - žádám Vás – pište mi obšírně jak se Vám líbil – kde co změnit?, co se Vám zdá nejlepší? – a.t.d. – Jestli jste ho dal Svému panu otci čísti, prosím – mně bude jeho mínění vzácné! Nezapomeňte; já bych předci rád po prvé nějak hlučněji vystoupil, a proto chci opravit, co bych byl pochybil. – člověk je slabé zvíře. –

(dopis Máchy Eduardu Hindlovi z ledna 1836)

Pokračovat budeme silničkou do **Bosně**, dál silnicí a neznačenou silničkou a dál po červené až do **Valečova**. Poobědváme v Bosně v Agarden restaurant nebo v bufetě na **Valečově**.

*Jako chodci – takž i mně se děje!
Obraz jakýs před můj vstoupá zrak,
Však jen mdle se barva jeho skvěje;
Krásy, zdá se, že ho zdobí znak.
(Karel Hynek Mácha: Poutník)*

Ti, kteří nebudou dále pokračovat v pouti se mohou vydat po červené do Mnichova Hradiště, kde je hustá autobusová doprava nazpět do Prahy.

Dále vede cesta po zelené a po cca 1,2 km do leva po neznačené cestě směrem na cyklostezku 4009 a dále po souběžné modré až k rozcestníku Černá louže a odtud po žluté dlouho, dlouho. (k Arnošticím lze zkrátit po neznačené cestě). Stále po žluté do Žehrova a dále k restauraci U skokovské báby. Stále po žluté až k rozcestníku Podvyskeřský mlýn a odtud po modré k restauraci na Vyskři, kde povečeříme a přespíme někde v okolí.

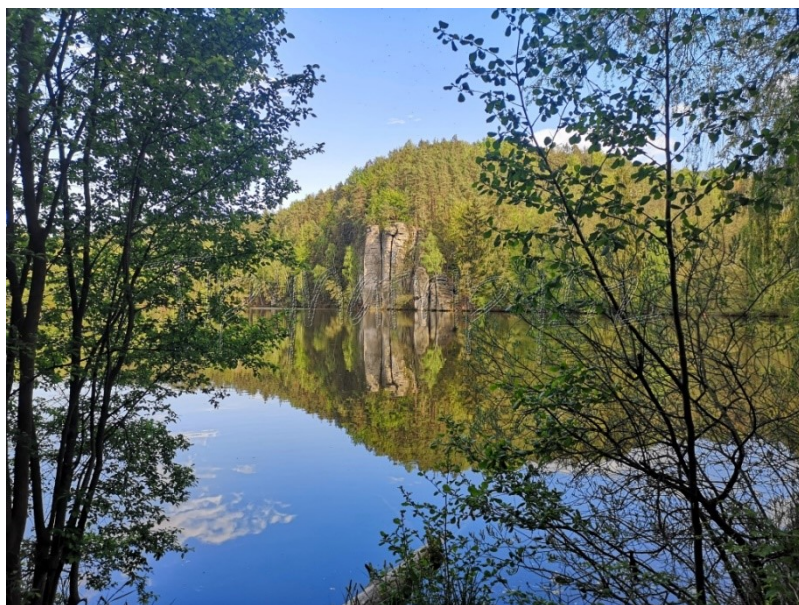

4. den putování, pondělí 24. srpna, 25 km

(stoupání 319 m, klesání 394 m)

Vyskeř – Brada – Valdštejnská lodžie

... z Kosti na Trosky, pak na hrubou skálu. 5. Sobota. 24.tého
Ve čtyry hodiny ráno zpátky přes Trosky do Jičína ...

Půjdeme trasou, která vede pod Troskami. Ráno se vydáme po cyklostezce 14 a po kilometru sejdeme doprava po neznacené cestě na žlutou k **Věžickému rybníku**, kde se lze příjemně vykoupat. Budeme pokračovat po žluté a u pramene Panny Marie odbočíme po neznacené cestě ke kříži v Želejově a dále se napojíme na cyklostezku 4010 a 4016 na **Troskovice**. Zde k občerstvení můžeme využít **hospůdku Apolena**. Pokračovat budeme po cyklostezce 4016 do **Újezdu pod Troskami**, kde v **DEPU 19** lze poobědvat.

... Jako Troska v světle bledém
Vyhlídají mlhy šedem

(Karel Hynek Mácha: z básní bez názvu)

Co zde sním a co zde vypiju
To jediné jest co v světě užiju;
A co po smrti mé tady zustane
Bůh nebo čert ví kdo to dostane

(Karel Hynek Mácha: z básní příležitostných)

Po cyklostezce 4016 k **Oborským rybníku**, v rybníku se vykoupáme. Pokračovat budeme po zelené a žluté a modré na **Bradě**.

*Ani Labuť ani Lůna
Oblaky neoře;
Léč to bílá kaple stojí
Na vysoké hoře.*
(Karel Hynek Mácha: z Písní)

Z kopce Brada shlédneme kapli na Zebíně a vydáme se k ní po modré přes Kbelnici,

Dále po modré a po žluté a u Bílého mlýna po neznačené cestě k Zebínu a po červené do **Valdštejnské Lodžie**, kde přespíme na terase lodžie. Zde je do 18,00 malé občerstvení. Oblíbená hospoda U Rumcajse je bohužel v této době zavřena.

5. den putování, úterý 25. srpna, 26 km

(stoupání 528 m, klesání 269 m)

Valdštejnská lodžie – Studenec

... půjdeme se podívat na Karthousu, Bradlec i Kumburg

(z plánu cesty do Krkonošů)

Kartouzy, Valdice

Valdštejnská lodžie

Navštívíme **Valdice** a parkem pokračujeme podél Poustevníka a dále po silnici směr Železnice. Zde je možno pořídit snídani (Jednota nám. Míru 17, otevřeno od 6:00). Zde si připomeneme nejen **Mácha**, který Kartouzy navštívil, ale i **Magora**, který zde podobně jako další političtí vězni ve valdické věznici trávil v osmdesátých letech mnoho ztraceného času. Přečteme si něco z Labutích písní, které zde Martin Jirous psal.

*Odrazem bělostného sněhu
ozářené máry plynuly tiše
v rukou nebes modravých
a smutný vězeň takto mluvil k nim*

*Ó stíny rozplynulé
stíny modra nebe
vy truchlenci jež roztruchlivše sebe
co ramenem tajemným zemi objímáte
vás já jsem zvolil
posli mezi všemi*

Tam na své pouti pozdravujte zemi

(Ivan Martin Jirous: Mág ze sbírky Magorova vanitas)

Pokračovat budeme silnicí směrem na Železnici, po cca 500 m odbočíme na silnici doprava a potom po neznačené cestě doleva na modrou, po které dojdeme na **Bradlec** (ten Mácha při své cestě navštívil). Po té kousek po modré a po neznačené cestě na červenou. Po ní podél **Kumburka** dojdeme ke hřbitovu v **Brdě**, kde si u hrobu Josefa Kocourka přečteme z jeho textů. Připomeneme si i další básníky, kteří zemřeli ve věku kolem 25 let. Po červené budeme pokračovat až do **Nové Paky**.

Kumburk a Bradlec od jihu (K. H. Mácha)

Zde poobědváme např. v **restauraci U rynku** (11:30-14:30).

Tyršovou a ulicí Františka Procházky se dostaneme ke **Klenotnici**, kde si prohlédneme sbírku spiritistických kreseb a drahých kamenů.

Odtud po zelené opustíme Novou Paku kolem kostela Nanebevzetí Panny Marie. Po zelené budeme pokračovat až k sedlu Na Veselce, kde kousek rovně po neznačené cestě se dostaneme do Levínské Olešnice. Odtud po červené a dále po cyklostezce 4294 až ke Kříži ve **Studenci**, odkud po

neznačené silničky dále rovně podél Olěšky až k soše sv. Josefa. Zde odbočíme doprava a projdeme naučnou stezkou Arboretum a znovu se vrátíme na silničku. Podél Olěšky se dostaneme na hlavní silnici na červenou. Po ní se dáme kolem zavřené restaurace Na Špici a stále po červené až po ní odbočíme z hlavní silnice a dostaneme se k restauraci **Trautenberk**, kde povečeříme. Přespíme v lesíku někde na trase po červené, případně při špatném počasí na železniční stanici v **Martinicích**, kam se dostaneme stále po červené.

*Takž na své pouti já tou zpěvu mocí
Odkrývám bylý i budoucí čas,
A v srdci hluboké co dřímá noci,
Na světlo vyluzuje harfy hlas.*
(Karel Hynek Mácha: z básní bez
nápisu)

6. den putování, středa 26. srpna, 22 km

(stoupání 748 m, klesání 333 m)

Martinice v Krkonoších – útulna Rejdiště

Dáme se po červené do **Horní Branné**, kde lze nakoupit v obchodě, a zde posnídáme. Lze se zde i osvěžit v místní vodní nádrži. V Horní Branné je památník Jana Ámose Komenského. Pokračovat budeme po silničce, ze které na křižovatce s hlavní silnicí 14 odbočíme po neznačené cestě k zelené do **Vrchlabí**, kde zřejmě Mácha při své cestě přenocoval. Projdeme se Vrchlabím a někde zde poobědváme. Také se předzásobíme potravinami a vodou, jelikož nás čeká cesta vzhůru mimo civilizaci. Vydáme se po modré Poštovní cestou až k **Útulně Rejdiště** pod Jelením vrchem, kde přespíme uprostřed hlubokých lesů.

7. den putování, čtvrtek 27. srpna, 18 km Útulna Rejdiště – Cibulka, Horní Malá Úpa

(690 m stoupání, 681 m klesání)

*... Chodíval jinoch po horách,
dolinách širé vlasti,
zvučnou harfku si nosil.
Vítaný býval po vsích host,
i v hradech rád byl vítán...*

(Karel Hynek Mácha: Zpěvec)

*Chýlilo se k večeru. Osamělý poutník kráčet stezkou ouzkou na rozlehlém temenu hor krkonošských
pod vrcholem Sněžky. Hučel vítr ...*

(Karel Hynek Mácha: z Pouti krkonošské)

Ze svědectví Boženy Hindlové víme, že Mácha s přítelem Eduardem Hindlem navštívili Beneše v Radimi o posvícení v neděli 25. srpna; do Krkonoš vyšli z Radimi pravděpodobně až v pondělí 26. srpna a na vrcholu Sněžky stanuli 28. srpna, což dokládá zápis z kroniky na Sněžce. Máchova kresba panoramatu Krkonoš, kreslená z Mechovince, je dokladem kudy Mácha ke Sněžce šel. My se letos vydáme na cestu ke Sněžce z druhé strany od Horní Malé Úpy.

*...Rychle ohlédl se jinoch, a klamal papršlek měsíce
zemdlelé zraky jeho, či byla opravdivost strašná, co spatřil?
- zdálo se, jako by se byl rozlehl vrcholek Sněžky a visel*

*zrovna nad ním; skvostný v ghotickém způsobu stavěný,
ted' napolou již zřícený klášter a nákladný chrám zdobil temeno její.*

(Karel Hynek Mácha: z Pouti krkonošské)

Po modré k Hrnčířským boudám a po červené k Pražské boudě. Odtud po zelené až do Velké Úpy. Poté po modré k **Sokolím boudám v Dolní Malé Úpě** a po žluté k restauraci **Trautenberg v Horní Malé Úpě**, kde povečeříme. Přespíme v chatě Cibulka, vzdálené cca 2 km po silnici dolů.

*Tak bloudím stále bez domov,
cesta je mi neznámá,
až jedenkrát mě hlína schová,
kde země je, ta matka má.*
(Karel Hynek Mácha: Cikánská, z němčiny)

8. den putování, pátek 28. srpna, 22 km

(stoupání 703 m, klesání 1118 m)

Cibulka - Sněžka – Horní Maršov

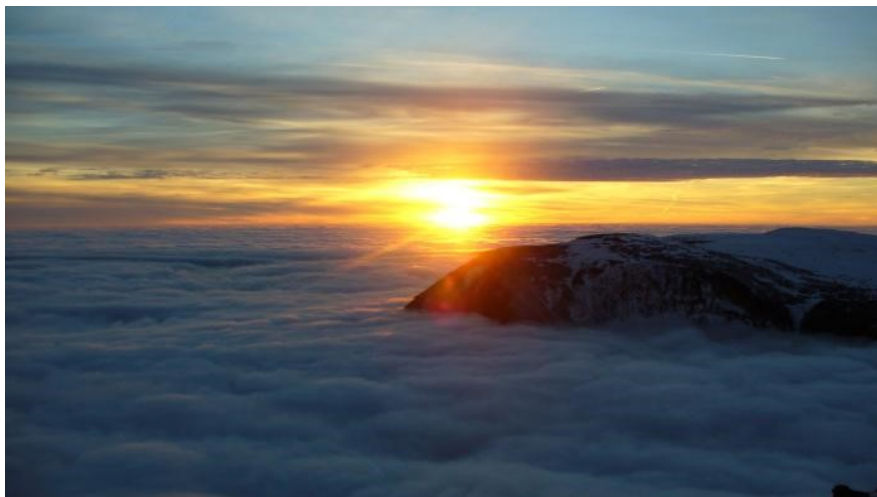
Po silnici dolů a doprava po neznačené cestě a dále po žluté, na Jelence se napojíme na červenou a vystoupáme (možná na východ slunce) na **Sněžku** (1602 m n. m.) kde si přečteme z **Pouti krkonošské**.

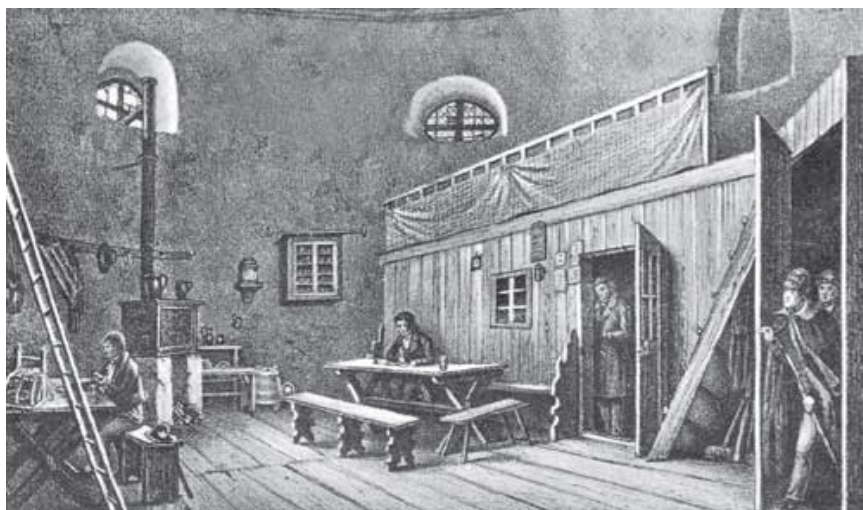
Svorová hora

*Rozmanitost byla hlavní vnaudou krajiny této,
milostná spanilost a vážná velebnost byly v ní spojeny
jako v obličejích jarého jinocha, který teď zasmutnělý hleděl v ní.
Za ním na půlnoc a vlevo k východu ležely v dálce u velikého půlkruhu
hory Krkonošské a temnomodrý stín střídal se po velebných stupních těchto
s rudožhavým světlem prvního slunce.*

(Karel Hynek Mácha: Valdice)

Východ slunce na Sněžce

Kaple sv. Vavřince na Sněžce v roce 1840

Kaple sv. Vavřince v době Karla Hynka Máchy byla určena i pro ubytování a nasycení poutníků. V současné době oficiální ubytování na Sněžce neexistuje. Teoreticky lze přespát venku, ale teploty a vítr na Sněžce to činí značně riskantním. Je možné předem požádat polskou stranu o přespání v chodbičce kaple, kapacita je však jen do cca 6 lidí. Při současné frekvenci pohybu lidí na Sněžce se zdá tato možnost i letos nereálná.

Krkonoše: Východ slunce na Sněžce, 1605 m n. m.

*Horskou poloninu
u stromového stínu
budí ptáků zbor.
Nad ním v modrojasu
vidět ptačí chasu,
jak i tam svůj vyluzuje chór.*
(Karel Hynek Mácha: Radost – z němčiny)

Na Sněžce se potkáme s poutnicemi, které sem dorazí při pouti po hranicích České republiky a půjdou s námi až do Dvora Králové. Ze Sněžky sejeme pod lanovkou po žluté k **Růžohorkám** a dále na **Portášovy boudy**. Zde se někde posilíme. Odtud se vydáme po zelené ke Spálenému Mlýnu až do **Horního Maršova**, kde přespíme v Guest house Honzík. Zde se i navečeříme v restauraci Lípa.

Kudy šel Mácha cestou zpět lze pouze dohadovat, my směřujeme ke Dvoru Králové, odkud asi Mácha pokračoval na Pardubice.

9. den putování, sobota 29.8., 30 km

Horní Maršov – Mostek

(789 m stoupání, 927 m klesání)

Ráno se vydáme k silnici dolů, kde za jeskyní Vývěrka zabočíme doprava po neznačené cestě, kterou se dostaneme na modrou Rudolfovu cestu. Tou dojdeme do **Jánských Lázní**, kde můžeme pozdně posnídat. Odtud půjdeme po zelené a dále po žluté k rozcestníku Hladíkova Výšina a pak po zelené přes Javorník. Před hlavní silnicí uhneme po neznačené cestě doprava, kousek po hlavní silnici a potom doleva na modrou. Tou se dostaneme do Hostinného, kde můžeme pozdně poobědvat např. v Cihelně Coffe. Po červené dojdeme k cíli přespání v přístřešku Mostek (těsně před cílem si cestu zkrátíme, nepůjdeme po červené, ale stále rovně až se znovu dostaneme na červenou). Na večeri si můžeme zajít do 1 km vzdálené restaurace Za mostem.

*Bouře se rojí a letí
a lkají slavíci,
kdo ví, jak v jediné změti
ty zvuky běsnící
se zlomí, ach, a stmelí
a potichoučku velí
miluj.*

(Karel Hynek Mácha: Víra, naděje, láska, spolehnutí, z němčiny)

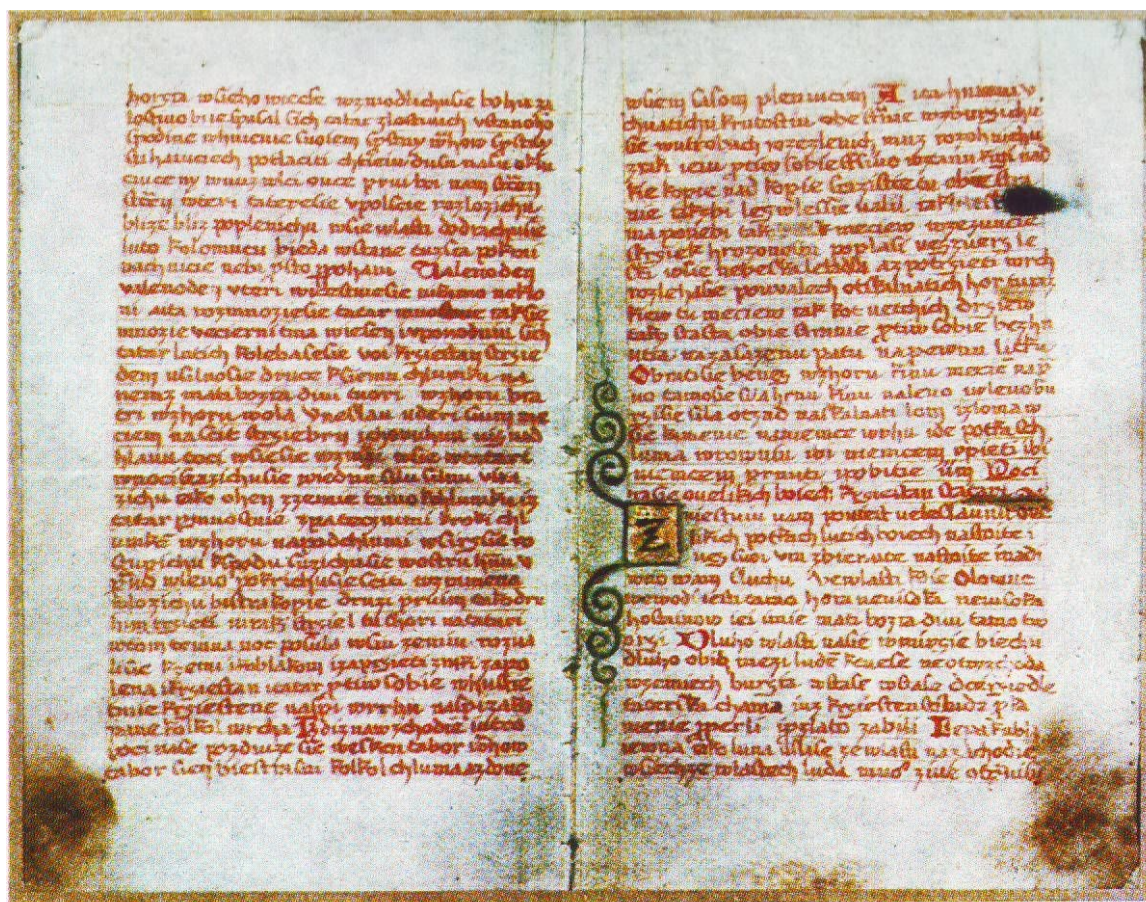
10. den putování, neděle 30.8., 20 km

Mostek – Dvůr Králové

(301 m stoupání, 523 m klesání)

Po červené dojdeme na Zvičinu a dále po zelené a po modré do Třebihošti, což je poslední místo Máchova plánu cesty do Krkonoš. V motorestu U lípy se naobědváme. Z Třebihošti po cyklostezce 4136 do Dolního Dehtova a odtud po červené po cestě Karla Jaromíra Erbena do Dvora Králové. Řekneme si jaký byl vztah obou básníků. Podíváme se do kostela sv. Jana Křtitele, kde byl údajně nalezen Rukopis Královedvorský, ve své době autentický literární dokument, ke kterému i Máchas vzhlížel. Tak končí letošní pouť.

Do Prahy odjedeme autobusem.

UPOZORNĚNÍ:

Pokud s námi nepůjdete celé putování, můžete se k nám kdekoliv připojit, nejlépe v hlavních bodech trasy (Zvířetice, Valdštejnská lodžie, Nová Paka, atd.) a jít s námi, jak dlouho budete chtít. Nocleh nikde dopředu nezajišťujeme. Spíme pod širákem, pod hvězdami. Pokud si chcete nocleh pojistit, objednejte si ho, prosím, sami. Výjimkou je přenocování v Krkonoších, kde si kdo chtěl, ubytování u nás rezevoval. Na putování je každý svobodný a ručí sám za sebe. Prosíme vás jen o toleranci vůči ostatním poutníkům. Užijme si poezie krajiny i poezie Máchovy i spřízněných básníků.

Pohled na Sněžku ze strany Obřího dolu

Tmavé jedle a borovice stály po horách v oděvu rosném; z vysoké skály padala řeka ve vymletou hlubinu, zčeřená v bílé pěny; kde však tišeji odplývala, byly vody její čisté a jasné, hlubina její zelenala se co lučiny z jara. V hlubinách těchto dřímал poutník, hlučný spad vody uzpíval jej v nejtišší sen, a vlny říčné táhly teď nad ním zvučně co lkání zvonů večerních tichou krajinou svůj řad; však již neuváděly co druhdy zvonů zvuk v ducha poutníkovy minulé dny.

(Kare Hynek Mácha: závěr Poutě krkonošské)

